

Capitolul I

Infrațiuni de natură economică și/sau cu consecințe în domeniul economic, prevăzute în Codul penal

I. Furt de energie. Semnal TV. Valoare economică

C. pen., art. 208 alin. (1) și (2)

Fapta inculpatului de a sustrage cu ajutorul unei instalații improvizate semnal TV întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (2) raportat la art. 208 alin. (1) C. pen., deoarece semnalul video reprezintă o energie electromagnetică ce poate fi măsurată, unitatea de măsură folosită fiind MHz; această energie are valoare economică determinată, în principal, de cheltuielile pentru captarea, prelucrarea și retransmiterea semnalului.

*C.A. Craiova, Secția penală, decizia nr. 930 din 7 iulie 2004,
în Indaco Lege 4.3, www.indaco.ro*

Prin sentința penală nr. 6087 din 16 decembrie 2003, Judecătoria Târgu Jiu, în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) C. proc. pen., a achitat pe inculpatul B.A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (2) raportat la art. 208 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

În esență, pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarea situație de fapt:

Reprezentanții părții civile SC R.C.S. SA București, punctul de lucru Târgu Jiu, împreună cu lucrători din cadrul poliției, au depistat la adresa la care locuia inculpatul o improvizare ce făcea posibilă sustragerea semnalului TV de la cutia de distribuție montată în casa scării blocului.

Mai exact, a fost identificat un cablu lițat foarte subțire montat în centrul unei mufe, care, printr-un orificiu, era tras în camera din

apartamentul în care locuiește inculpatul, prin acesta sustrăgându-se semnal TV.

Prejudiciul cauzat părții civile a fost evaluat la suma de 6.826.400 ROL, acesta reprezentând contravaloarea energiei magnetice sustrate (semnal TV), la care se adăugau unele cheltuieli făcute ca urmare a întreruperii semnalului TV transmis abonaților, cât și costul abonamentului pentru perioada de 36 luni anterioare constatării faptelor.

Apreciind asupra probatoriului administrat, instanța de fond a stabilit că fapta imputată inculpatului nu este prevăzută de legea penală, adoptând, în consecință, o soluție corespunzătoare de achitare, cu motivarea că semnalul TV vizează energia electromagnetică și că aceasta nu are valoare economică proprie, fapt rezultat din împrejurarea că semnalul respectiv nu poate fi cuantificat, măsurat.

Pe de altă parte, instanța de fond a mai stabilit că prejudiciul invocat de partea civilă decurge doar din contractul de prestări servicii, fiind rezultatul încălcării unor dispoziții ale acestuia.

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Jiu, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, în sensul că atât situația de fapt reținută, cât și soluția de achitare a inculpatului sunt greșite, întrucât energia electromagnetică poate constitui obiect material pentru infracțiunea de furt prevăzută de art. 208 alin. (2) C. pen., energie ce are o valoare economică proprie, posibil de determinat.

Apelul declarat de parchet a fost respins ca nefondat, prin decizia nr. 155 din 10 martie 2004 a Tribunalului Gorj, instanță care, integral, și-a însușit motivarea dată soluției de către instanța de fond, pe care a apreciat-o ca fiind legală și temeinică.

Criticând în recurs hotărârile anterioare, Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj a invocat cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 16 C. proc. pen., sub aspectul că greșit a fost achitat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (2) raportat la art. 208 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., susținând, în esență, că, dimpotrivă, semnalul TV constituie o energie cu valoare economică proprie.

Recursul declarat a fost apreciat ca fondat, curtea stabilind că în cauză este aplicabil cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 16 C. proc. pen., întrucât atât instanța de fond, cât și instanța de apel, după valorificarea probatoriilor, au adoptat soluții greșite cu privire la inculpat, apreciind că fapta acestuia nu este prevăzută de legea penală.

În realitate, a stabilit curtea, semnalul video complex color SUCC reprezintă o energie electromagnetică ce poate fi măsurată, unitatea de măsură folosită fiind MHz; această energie are valoare economică determinată, în principal, de cheltuielile pentru captarea, prelucrarea și retransmiterea semnalului.

Faptul că acest semnal electromagnetic nu poate fi înmagazinat, depozitat etc. nu are nicio semnificație asupra naturii sale, el fiind, în esență, o energie pentru producerea căreia se înregistrează cheltuieli cu materia primă, cu personalul ș.a.

Pentru a avea acces la anumite programe și pentru a obține dreptul de retransmisie a acestora prin fir, cablu, fibră optică sau fără fir, inclusiv prin satelit, partea civilă SC R.C.S. SA București plătește drepturile de autor, precum și taxe pentru obținerea unor recepții, cu alte cuvinte, sume de bani ce trebuie să se regăsească în prețul abonamentului pe care urmează să-l plătească fiecare client beneficiar.

Prin urmare, în considerarea acestor argumente, după admiterea recursului, potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) C. proc. pen., și casarea hotărârilor anterioare, în rejudecare, s-a reținut față de inculpat infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. (2) raportat la art. 208 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

Însă s-a apreciat că fapta săvârșită de inculpat, prin atingerea minimă adusă valorilor apărute de lege, cât și prin conținutul ei concret (prejudiciul cauzat fiind relativ mic, de 6.826.400 ROL), este în mod vădit lipsită de importanță, neprezentând pericolul social al infracțiunii mai sus descrise, în cauză fiind reținute dispozițiile art. 18¹ C. pen., în raport de care, cu privire la inculpat, a fost adoptată în recurs o soluție de achitare potrivit art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b¹) C. proc. pen.

2. Înșelăciune folosind internetul. Licitații frauduloase. Tentativă absorbită în infracțiunea consumată

C. pen., art. 20, art. 41 alin. (2),
art. 215 alin. (1), (2), (3)

Faptele inculpatului de a încasa sume de bani transferate de către părțile vătămate pe numele său, de a intermedia transferul unor sume de bani cu aceeași proveniență ilicită, folosind o carte de identitate falsificată și prin toate aceste acțiuni sprijinind în mod repetat activitatea de organizare a unor licitații frauduloase

pe internet, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 26 raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și art. 291 C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., care va absorbi în conținutul său și tentativa la aceeași infracțiune, constând în fapta de a pune la dispoziția autorului numele și adresa pentru a fi folosite pentru livrarea banilor, a căror expediere nu a fost dovedită în cauză.

Trib. București, Secția I penală, decizia nr. 927 din 9 noiembrie 2006, nepublicată

Prin sentința penală nr. 1615 din 24 august 2006, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, în dosarul nr. 7642/2004, în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. c) C. proc. pen., s-a dispus achitarea inculpatului P.M.C. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 215 alin. (1), (2), (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

S-a constatat că inculpatul a fost reținut preventiv de la 23 ianuarie 2004 la 24 ianuarie 2004.

În baza art. 26 raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., a fost condamnat inculpatul M.G.M. la pedeapsa de 3 ani și 2 luni închisoare.

S-a făcut aplicarea art. 71-64 lit. a)-b) C. pen. În baza art. 291 C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., a fost condamnat inculpatul M.G.M. la pedeapsa de 6 luni închisoare.

S-a făcut aplicarea art. 71-64 lit. a)-b) C. pen.

În baza art. 33 lit. a) raportat la art. 34 lit. b) C. pen., s-au contopit pedepsele de 3 ani și 2 luni închisoare și 6 luni închisoare, inculpatul având de executat pedeapsa rezultantă de 3 ani și 2 luni închisoare.

S-a făcut aplicarea art. 71-64 lit. a), b) C. pen.

S-a constatat că inculpatul a fost cercetat fiind arestat în altă cauză.

În baza art. 26 raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2), art. 74 lit. a) raportat la art. 76 lit. e) C. pen., a fost condamnată inculpata P.A.G. la pedeapsa de 2 închisoare.

În baza art. 81 C. pen., s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de încercare de 5 ani.

S-a făcut aplicarea art. 359 C. proc. pen.

În baza art. 14 raportat la art. 346 C. proc. pen., coroborat cu art. 998-999 C. civ., au fost obligați inculpații M.G.M. și P.A.G., solidar, la despăgubiri materiale către părțile civile: A.J. 1.367 dolari

SUA, D.C. 822 dolari SUA, Z.S. 650 dolari SUA, W.R.B. 3.800 dolari SUA, și pe inculpatul M.G.M. la despăgubiri materiale către partea civilă A.C. în cuantum de 600 dolari SUA.

S-au respins pretențiile părții civile K.V.T. la despăgubiri materiale în cuantum de 3.141 dolari SUA, ca neîntemeiate.

S-a respins cererea formulată de Ministerul Public privind confiscarea de la inculpata P. a sumei de 4.491 dolari SUA și de la inculpatul M.G.M. a sumei de 11.054 dolari SUA.

În baza art. 348 C. proc. pen., s-a anulat cartea de identitate eliberată de D.G.E.I.P., D.E.P., la 9 iunie 2002 pe numele D.A.

În baza art. 191 alin. (1) C. proc. pen., a fost obligat fiecare dintre inculpați la câte 5.000.000 ROL cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a se hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, în cursul anului, părțile vătămate D.C., A.J., Z.S., W.R.B., A.C., K.V.T., cetățeni americani, au formulat plângeri adresate autorităților statului român cu privire la săvârșirea prin intermediul unor site-uri lansate de internet, în cadrul unor licitații privind vânzarea unor bunuri, a unor fapte de înșelăciune de către cetățeni români. Toate persoanele reclamau aceeași modalitate de operare, și anume acceptarea unor oferte avantajoase fie ca preț, fie prin calitatea produsului, lansate prin intermediul site-urilor specializate pentru licitații, precum Ubid, plata prețurilor convenite prin intermediul serviciului Western Union și prin nelivrarea produselor achiziționate. Conform uzanțelor, la deschiderea licitațiilor, vânzătorul, persoană fizică ori juridică, indică produsul oferit spre vânzare, caracteristicile acestuia, prețul de pornire, precum și adresa de contact, e-mail, telefon fix etc. După închiderea licitației și stabilirea cumpărătorului, între acesta și vânzător era inițiată o corespondență prin e-mail pentru perfectarea detaliilor vânzării-cumpărării, respectiv prețul ferm, condițiile și modalitățile de plată, condițiile de livrare, termenul de livrare, garanții pentru transport etc.

Astfel, la data de 8 mai 2002, partea vătămată D.B.C. a sesizat organele de urmărire penală cu privire la plata, la data de 8 mai 2002, prin intermediul Western Union, a sumei de 822 dolari SUA, reprezentând contravaloarea unui aparat stereo către P.A.G., la prețul de 760 dolari SUA, diferența reprezentând plata taxelor de expediere a sumei menționate. Din actul aflat la dosar rezultă că suma de 760 dolari expediată de partea vătămată a fost ridicată de inculpata P.A.G. la data de 9 mai 2002.